

IN MEMORIAM

DRAGUTIN LENARTIĆ

U nedjelju 2. kolovoza 1998. u 83. godini života umro je Drago Lenartić, direktor »Ribarstva« Osijek u mirovini. Umro je i pokopan u Osijeku, gdje je proveo posljednjih 45 godina života.

Na Draginu sprovodu bili su prisutni i brojni ribari mlađe generacije. Na žalost, izostali su mnogi stariji koji žive izvan Osijeka, iako je Drago »zadužio« svojeg prijatelja Jožu Geyera da mu na posljednji ispraćaj, po već ustaljenoj tradiciji, okupi sve ribare. Dragi Drago, žao mi je što nismo bili da Ti kažemo posljednji »zbogom« i bacimo grudu zemlje u raku da mirno počivaš. Jer Ti si to od nas zaslužio dugogodišnjim prijateljstvom, druženjem, lijepo i ugodno provedenim trenucima na brojnim ribarskim skupovima i veselicama, kojima si davao pečat svojom veselom naravi i ponašanjem. Posebice si to zaslužio dugogodišnjim poštenim i korektnim poslovnim odnosom te svojim osobnim doprinosom razvoju našeg ribarstva i dobrim odnosima među ribarskim organizacijama.

Drago Lenartić rođen je 1915. na zagrebačkoj Trešnjevci. Po struci je zapravo zubni tehničar, ali su ga prilike i poznanstvo, nakon Drugoga svjetskog rata, odveli u ribarstvo. Godine 1946. postavljen je za upravitelja ribnjaka Crna Mlaka (Zdenčina). Trebalo je obnoviti ratom potpuno opustošene i zapuštene ribnjake, a u vrijeme posvemašnje nestašice. On je to, svojom marljivošću i upornošću, i uspio, pa su ga nekoliko puta nagrađivali Glavna direkcija slatkovodnog ribarstva i Ministarstvo ribarstva Hrvatske.

Zbog obiteljskih razloga, Drago godine 1953. prelazi iz Ribnjačarstva Zdenčina u Gradsko trgovačko poduzeće »Šaran« u Osijeku, gdje je postavljen za direktora. U kratkom roku, od maloga trgovačkog poduzeća Drago stvara jaku trgovačku organizaciju, kojoj se 1959. pripajaju slavonske i baranjske ribarske zadruge i pod novim imenom »Ribarstvo Osijek« kreće se u daljnju ekspanziju. Ribarstvo postaje najveće poduzeće za promet ribom u Hrvatskoj, a treće u bivšoj Jugoslaviji. Od desetak zaposlenih, nekoliko prodavaonica ribe sa stotinjak tona prometa, poduzeće je naraslo na 80-90 zaposlenih, 45 prodavaonica i oko 3 000 tona prodane ribe godišnje. U toj je količini znatni

udio morske ribe, koju su Drago i njegovo Ribarstvo prvi uveli na slovensko tržište. Prodajna mreža ribom raširila se na cijelu Slavoniju i Baranju, Mačvu, sjeveroistočnu Bosnu, dio Srbije i Makedonije. Poduzeće je sagradilo nove upravne i poslovne prostore, hladnjaču, nabavilo 14 specijalnih vozila za prevoz žive i smrznute ribe i osposobilo se da prihvati i plasira većinu proizvedene ribe iz istočnoslavonskih ribnjačarstava. Sve je to plod marljivosti, organizacijskih sposobnosti i orijentacije na čvrstu poslovnu povezanost s ribnjačarstvima, napose s Našicama, Donjim Miholjcem, Jasinjem i drugima. Vrlo veliku ulogu imalo je i veliko prijateljstvo i »pajdašija« Drage Lenartića s direktorima tih ribnjačarstava Ivanom Novotnjem, Jožom Geyerom i drugima. Trebamo također spomenuti da je Drago svoju organizaciju čvrsto povezao s Poslovnim udruženjem i Ribozajednicom, i da je bio poštovan i cijenjen član upravnih odbora.

Naš je Drago jedan od malobrojnih ribnjačara, koji je gotovo cijeli radni vijek, više od 34 godine, proveo u samo dvije ribarske organizacije u svojstvu upravitelja, odnosno direktora. I poradi toga bio je poznat i cijenjen.

Za zasluge u razvoju slatkovodnog ribarstva, posebice u trgovini ribom, Drago Lenartić odlikovan je Zlatnom medaljom slatkovodnog ribarstva.

I nakon umirovljenja 1980., Drago održava veze sa svojim kolegama ribarima, dolazi na sve sastanke na koje je pozivan, čak ih i potiče i traži da se ta lijepa i humana tradicija održavanja veza s umirovljenicima ne zatre.

Otišao je od nas Drago Lenartić, posljednji iz stare garde ribnjačara iz vremena nakon onoga rata. Ode nam »srebrni karas«, jedini koji je imao pravi ribarski nadimak, zbog svoje srebrnastosijede kose. Nadjenuli su mu ga »pajdaši« Ivo Novotny, Joža Geyer i Joža Malnar. Takvo ribarsko društvo neće se više okupiti. Drago je volio to svoje društvo iz svega srca. Kada bi dolazio u ribarsko društvo i na skupove, lice bi mu se ozarilo i razvuklo u blaženi iskreni osmijeh poput djeteta koje ulazi u svijet snova. A znao se Drago dobro razveseliti i zapjevati, počesto onu našu ribarsku: *Ribar plete mrižu svoju...*

Drago će, zasigurno, i na nebu pronaći svoje »pajdaše« i s njima plesti mreže ribarske.

Počivaj u miru, Drago Lenartiću!

Mr. sc. Ljubiša Kajgana, dipl. inž.

Cvijetan Bojčić, dipl. inž.